

Boje se ljudi broda
jer će s praznim kovčezima
vraćat se kućama.
A znoj svoj ostaviti tuđinu.
Mirišu tulipani znojem mojih ljudi.
A oni u kapljici
traže nove snage.

* * *

Kad šute knjige,
zašto kliziš Ti ispod
mojih nježnih ruku?
Zar Ti se baš ide
u vonj vina i whiskyja?
Kad mi je najpotrebnija
Tvoja Riječ,
zašto, onda, šutiš?

Ovdje se riječi bacaju ko pijesak —
i sve vjetar dalje nosi.
A ja u bespomoćnosti svojoj
slušam nijem udaranje
crnih valova o tuđu obalu.
Ni u tulipanima nema
više rose utjehe.

* * *

Samo još glasić maloga Matea
podsjeća me da ovdje ima života.
I da nije sve vino zapilo,
i da nisu sve cigarete zadimile,
i da nisu sve tuđe žene ispraznile džepove.
Samo još glasić maloga Matea
podsjeća me na utjehe Tvoje.

RADOSNICE

Josip Radić-Planinić

Ne razbacuj prijatelju
cvijeće po cesti

oni koji ruže i ljiljane traže
doći će u naš vrt
i zalijevati ga suzama radosnicama
suzama zahvalnicama